

Ivan Šaško

Pozdravna riječ prigodom dodjela potvrda: Odgajanje je sijanje budućnosti
Welcome Address on the Occasion of the Awarding of Certificates: To educate is to sow the seeds of the future

Pozdravna riječ prigodom dodjela potvrda: Odgajanje je sijanje budućnosti

Welcome Address on the Occasion of the Awarding
of Certificates: To educate is to sow the seeds
of the future

Ivan Šaško, pomoćni biskup zagrebački

Pozdravna riječ prigodom dodjela potvrda

- a) o završenom Programu Teološko-katehetskoga doškolovanja za vjerski odgoj u predškolskim ustanovama (8. naraštaj; ak. god. 2024./2025.): dvadeset i devet od ukupno trideset i pet odgojiteljica
- b) o završenom Programu 'Teološka kultura': četvero od ukupno petero kandidata

Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu
Zagreb, Vlaška 38
subota 8. studenoga 2025. u 10 sati

Odgajanje je sijanje budućnosti

Ivan Šaško, Auxiliary Bishop of Zagreb

Welcome Address on the Occasion of the Awarding of Certificates

- a) for the completion of the Programme of Theological and Catechetical Further Education for Religious Education in Preschool Institutions (8th generation; academic year 2024/2025): twenty-nine of the thirty-five preschool educators
- b) for the completion of the programme "Theological Culture": four of the five candidates

Catholic Faculty of Theology, University of Zagreb
38 Vlaška Street, Zagreb

Saturday, 8 November 2025, at 10 a.m.

To educate is to sow the seeds of the future

Draga braćo i sestre, odgajani Božjom ljubavlju!

1. U zajedništvu s ovdje prisutnim cijenjenim nositeljima služba na našem Katoličkome bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu: s gospodinom dekanom prof. dr. sc. Mariom Cifrakom i s prodekanima (prof. dr. sc. Ružicom Razum i izv. prof. dr. sc. Tarasom Barščevskim); s predstojnikom Instituta religijskih znanosti izv. prof. dr. sc. Denisom Barićem, s koordinatoricama Programâ (dr. sc. Marijom Jurišić i izv. prof. dr. sc. Andreom Filić), s profesoricama i profesorima te sa studenticama i studentima, osobito s članovima zbora Instituta za crkvenu glazbu, pozdravljam sve okupljene i čestitam vama, primateljice i primatelji potvrda, to jest, vama, odgojiteljice u vjeri, i vama, polaznici Programa 'Teološka kultura'

S vama se raduju članovi vaših obitelji, rodbina i prijatelji, koji su važan dio ljepote ovoga susreta, tim više jer su pridonijeli vašoj odluci da pohađate predviđene programe te i dalje pridonose vašemu putu i donošenju plodova vašega zvanja i poslanja.

Ova malena svečanost postaje većom, ova dvorana širom, ovi trenutci puniji i zbog toga što smo zajedno iz Zagrebačke nadbiskupije te Požeške, Bjelovarsko-križevačke i Dubrovačke biskupije.

Premda sam siguran da bi riječi nekoga od vas sada u ovoj dvorani puno životnije obuhvatile istinitost ovoga događaja, nekoliko minuta bit ćete prepušteni onomu o čemu sam razmišljao kada sam bio pozvan biti s vama.

2. Kada se govori o današnjem društvu, redovito slušamo o krizama, o krizi *u društvu* i o krizi *društva*, zatim o sukobima različita podrijetla i snage, o kulturalnoj zbunjenosti i izgubljenosti, kao i o nesigurnostima i višeslojnim napetostima.

Danas ovdje, s povodom kojim slavimo i u zajedništvu koje živimo, toga nema. Odnosno, to nisu glavna i nosiva obilježja, premda nitko nije pošteđen ni kriza ni zbunjenosti ni napetosti. Ovaj je susret lijep zbog toga što odražava puno dublju i trajniju istinu; lijep je jer provire iz darivanja i ljubavi. U konačnici, gdje god prepoznamo ljepotu, kao sastavnice ćemo naći upravo darivanje iz ljubavi.

U ovoj Jubilejskoj godini koja pred nas, ali i pred druge ljude, proročki stavlja kršćanski dar pouzdanja, dar nade, lako ćemo u tom pozivu i ponudi u pitanju nade, prema kojemu nitko ne može ostati ravnodušan, pronaći upravo odgoj.

Odgoj je hod u nadi, djelo nade koje vodi prema budućemu. Štoviše, sviđa mi se odgajanje zvati 'sijanjem budućnosti'.

3. Prije šezdeset godina (28. listopada 1965.) objavljena je *Deklaracija / Izjava o kršćanskoj odgoju*, iznikla iz Drugoga vatikanskog koncila, koja započinje riječima: „Gravissimum educationis momentum in vita hominis eiusque influxum semper maiorem in socialem huius aetatis progressum Sancta Oecumenica Synodus attente perpendit“ („Sveti ekumenski Sabor pozorno je razmotrio veoma važno značenje odgoja u ljudskom društvu i životu i njegov sve veći utjecaj na društveni napredak našega doba“). Rijetki su koncilski i papinski dokumenti koji u prvoj riječi spominju težinu, veliku težinu (*gravissimum momentum*).

Taj dokument spominjem zbog sadašnjosti. Naime, prije desetak dana (27. listopada), a prigodom 60. obljetnice koncilске Deklaracije, papa Lav obavio je apostolsko pismo naslovljeno *Crtanje novih karata nade*, misli se na zemljopisne karte, na mape (*Disegnare nuove mappe di speranza*), što odmah upućuje na sliku putovanja.

Znakovito je da je papa Lav svoje prvo istinsko apostolsko pismo (ne u obliku motuproprija) posvetio upravo odgoju. Tim pismom, nimalo ne umanjujući težinu odgajanja – upravo suprotno – ističe nadu. Ona proizlazi iz cjelovitosti formacije osobe i povezanosti s obitelji, što ne može biti svedeno na neki 'algoritam'.

4. Kao što koncilski dokument, objavljen u posljednjemu tjednu zasjedanja, u ozračju tzv. Hladnoga rata, potvrđuje pravo svakoga na odgoj i pokazuje obitelj kao prvu školu ljudskosti, slično smo i sada, piše Papa, izvanjski izazvani ratovima, migracijama i nejednakostima. Ističući pojedine trenutke iz povijesti katoličkoga odgoja, koju Papa zove „povijesću Duha Svetoga na djelu“, naznačuje obilježja sadašnjega odgojnoga ozračja, stavlajući pred nas neke od „muka“ kojih kao Crkva trebamo biti svjesni.

Među tim su mukama: pretjerana digitalizacija, koja rastresa, 'drobi' pozornost; zatim kriza međuodnosa, koja ranjava duh, te društvena nesigurnost i nejednakost. No, i u takvim negostoljubivim okolnostima

katolički odgoj ima snagu biti svjetionikom, „laboratorijem razlučivanja, pedagoških inovacija i proročkoga svjedočanstva“.

Papa odgojno poslanje vidi kao zajedničko djelovanje, kao ‘zborsku izvedbu’, zbog čega je dobro da su s nama danas i pjevači koji to jasnije dočaravaju.

5. Lav XIV. povjerava katoličkim odgojiteljima tri prve zadaće radi stvaranja govora koji govori srcima novoga naraštaja. To je ponajprije briga i skrb za nutarnji, duhovni život djece i mladih, zatim formacija za mudro korištenje tehnologijama i odgajanje za mir.

U svjetlu kršćanske Radosne vijesti moguće je iscrtati velike obzore nade. Tamo gdje postoji vjera, daje se smisao žrtvi iz ljubavi, a to je dvoje upravo povezano nadom, lako prepoznatljivom u svakomu čovjeku.

Odgajanje je sijanje budućnosti. Odgojitelji ne vide plodove. Otvaraju brazde, pokušavaju ih ispuniti zrnjem i prepušteni su čekanju, koje je i iskušenje. To iskušenje nadvladava onaj smisao koji seže dalje od dobro poznatih obzora.

To je istinski dar milosti koji ljudima zauzetima u području odgoja i obrazovanja omogućuje da „dobiju širok pogled; pogled koji dopire daleko, koji ne pojednostavljuje pitanja i koji se ne boji pitanja, koji pobjeđuje intelektualnu lijenost te tako pobjeđuje i duhovnu atrofiju“ (Lav XIV., *Homilija*, 27. listopada 2025.).

6. U tome apostolskom pismu, koje vam toplo preporučujem za čitanje, na kraju sam otkrio meni dragu podudarnost.

Lani sam u ovakvoj prigodi govorio o djeci i njihovu pitanju roditeljima o zvijezdama (Tko je stvorio zvijezde?), a Papa kroz cijelo Pismo provlači, čak na 17 mjesta, riječ *zvijezda* ili *su-zvijezde* (konstelacija).

To mi na kraju daje pravo da vam zaželim kristovsku radost u zajedništvu s djecom (neću reći ‘u radu’ s djecom!) i u darivanju kršćanske kulture. Vaše pohadanje Programa govori jasno o nutarnjoj snazi katoličkih odgojitelja jer vidite da vaša odgovornost seže dalje od ugovora o radu. Da vam u molitvenoj povezanosti, u zbornome izražaju Crkve, zaželim prepoznavanje i jačanje odgojne karizme koja vam je dana.

Naime, u nekim se jezicima riječ *želja* povezuje sa zvijezdama, polazeći od latinske riječi *desiderium*: *desire*, *desiré*, *desiderio*. Taj utjecaj zvijezda vidi se i kod značenja pojma koji zvuči tako suvremeno – *influencer*. *Desideribus* – upućuje na nebo. Važno je u djeci gajiti čežnju za onim što čovjeka nadilazi, razvijati ju i upućivati na Boga, koji jedini tu čežnju ostvaruje i koji ju

je ostvario u Isusu Kristu, po Duhu koji nam je dan i očituje se ljubavlju.

U vrtićima se odgojiteljice zovu 'tetama', što upućuje na rodbinske veze među ljudima i u konačnici na obitelj. Pomozite i obiteljima da budu više obitelji u svim konstelacijama u kojima se isprepliću radosti i tuge, malodušnosti i neizrecivost nade.

Hvala vam na sijanju budućnosti.

Gospodin vas blagoslovio!